

Sygn. akt VII U 1990/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Wiesława Szulczewska

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2017 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy D. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania D. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 8 grudnia 2016 r. nr (...)

oddala odwołanie .

Sygn. akt VII U 1990/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08 grudnia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. ustalił , iż wobec zbiegu uprawnień wnioskodawcy D. S. do renty socjalnej i renty rodzinnej kwota renty socjalnej podlega obniżeniu i wynosi od dnia 01.12.2016 r. 246,62 zł (k. 172 akt rentowych).

Od powyższej decyzji pozwanego w dniu 15 grudnia 2016 r. D. S. wniósł odwołanie, wnosząc o jej zmianę i ponowne przeliczenie świadczenia. W uzasadnieniu ubezpieczony przyznał, że przysługuje mu prawo do renty socjalnej i rodzinnej. Jednocześnie odwołujący wskazał, że obniżenie kwoty wypłaty renty socjalnej pobieranej w zbiegu z rentą rodzinną jest dla niego krzywdzące, ponieważ ma problemy finansowe i nie stać go na wynajęcie mieszkania. W takiej zaś sytuacji organ rentowy powinien wypłacać mu świadczenie w całości. (k. 2 akt sprawy).

W odpowiedzi z dnia 03 lutego 2017 r. na odwołanie ubezpieczonego pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie , ponieważ zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy o rencie socjalnej w przypadku zbiegu uprawnień do renty socjalnej z uprawnieniem do renty rodzinnej kwota renty socjalnej ulega takiemu obniżeniu, aby łączna kwota obu świadczeń nie przekraczała 200% kwoty najniższej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (k. 3-4 akt sprawy).

Żadna ze stron nie wniosła o przeprowadzenie rozprawy.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony D. S., urodzony w dniu (...), w dniu 19 października 2016 r. złożył do pozwanego organu rentowego wniosek o ponowne ustalenie wysokości prawa do renty rodzinnej.

okoliczność bezsporna, vide: wniosek ubezpieczonego o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy – k. 166- 167 akt rentowych.

Uprzednio decyzją organu rentowego z dnia 01 marca 2015 r. o numerze (...) podwyższono wnioskodawcy kwotę renty, zaś po ustaleniu zbiegu uprawnień do renty socjalnej i renty rodzinnej ustalono, iż kwota renty socjalnej wynosi od dnia 01 marca 2015 r. 246,04 zł.

W 2015 r. wnioskodawca nie kwestionował obniżenia przysługującej mu kwoty renty socjalnej w związku ze zbiegu tego świadczenia z rentą rodzinną.

okoliczność bezsporna, vide: decyzja pozwanego o podwyższeniu renty z dnia 01.03.2015 r. o numerze (...) – k. 153-154 akt rentowych

Na podstawie orzeczenia lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 16 listopada 2016 r. wnioskodawca został uznany całkowicie niezdolnym do pracy do dnia 30 listopada 2019 r.

okoliczność bezsporna, vide: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 16.11.2016 r. – k. 168a oraz k. 169

Pozwany decyzją z dnia 08 grudnia 2016 r. przeliczył ubezpieczonemu rentę rodzinną od dnia 01 grudnia 2016 r., ustalając ją na kwotę 1.518,50 zł, które to świadczenie powiększono o kwotę renty socjalnej tj. 246,62 zł. Renta rodzinna przysługuje wnioskodawcy do dnia 30 listopada 2019 r.

okoliczność bezsporna, vide: decyzja pozwanego o ustaleniu renty rodzinnej na dalszy okres z dnia 08 grudnia 2016 r. – k. 170-171 akt rentowych

Zaskarżoną przez ubezpieczonego decyzją z dnia 08 grudnia 2016 r. pozwany na podstawie art. 4 oraz art. 9 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz.U. 2013 r. poz.982 j.t.) dokonał ponownego przeliczenia renty socjalnej poprzez ustalenie, iż wobec zbiegu uprawnień wnioskodawcy do renty socjalnej i renty rodzinnej kwota renty socjalnej podlega obniżeniu i wynosi 246,62 zł od dnia 01 grudnia 2016 r., to jest od miesiąca, w którym wydano niniejszą decyzję.

dowód: decyzja pozwanego o ustaleniu renty na dalszy okres z dnia 08.12.2016 r. o numerze (...) – k. 172 akt rentowych

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych, przedłożonych do niniejszej sprawy, jak również w aktach sprawy. W ocenie Sądu Okręgowego brak jest podstaw by kwestionować prawdziwość, rzetelność dokumentów zgromadzonych w sprawie. Sąd zważył, iż dowody te układają się w spójną całość.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego D. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. z dnia 08 grudnia 2016 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa, nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie rozważań wskazać należy, iż w przedmiotowej sprawie zdaniem Sądu w wystąpiły przesłanki określone w art. 148¹ § 1 k.p.c., uzasadniające wydanie wyroku na posiedzeniu niejawnym, ponieważ po złożeniu przez strony pism procesowych Sąd uznał, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W szczególności stan faktyczny w sprawie był niesporny, a w kwestii stosowania prawa strony zajęły stanowiska na piśmie.

Sąd Okręgowy zważył, iż problem poddany ocenie Sadu stanowi zagadnienie stricte prawne, w świetle bezspornego stanu faktycznego.

Zgodnie z art. 4. ust. 1. ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz.U. 2013 r. poz.982 j.t.), dalej: ustawa, renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18. roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25. roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Odwołujący D. S. w myśl przepisu art. 4 ust. 2. ustawy jest osobą, która spełnia warunki określone w ust. 1, nadto jego całkowita niezdolność do pracy ma charakter okresowy, zatem przysługuje mu renta socjalna okresowa, do dnia 30 listopada 2019 r.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy w przypadku zbiegu uprawnień do renty socjalnej z uprawnieniem do renty rodzinnej kwota renty socjalnej ulega takiemu obniżeniu, aby łączna kwota obu świadczeń nie przekraczała 200% kwoty najniższej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Kwota obniżonej renty socjalnej nie może być niższa niż 10% kwoty najniższej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W niniejszej sprawie wysokość renty rodzinnej ubezpieczonego, ustalona od dnia 01 grudnia 2016 r. jako miesiąca wydania decyzji, wynosi 1.518,50 zł (decyzja z dnia 08.12.2016 r., nie zaskarżona przez ubezpieczonego – k. 170-171 akt rentowych). Z kolei kwota najniższej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 01 marca 2016 r. wynosi 882,56 zł – co wynika z komunikatu Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 15 lutego 2016 r. w sprawie kwoty najniższej emerytury i renty, dodatku pielęgnacyjnego i dodatku dla sierot zupełnych oraz kwot maksymalnych zmniejszeń emerytur i rent (M. P. z 2016 poz. 168). 200-krotność zatem kwoty najniższej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w dacie wydawania spornej decyzji przez pozwanego wynosiła 1.765,12 zł (882,56 zł x 2).

W związku z powyższym, w całej rozciągłości prawidłowo pozwany dokonał na podstawie art. 9 ust. 1 cytowanego przepisu ustawy obniżenia kwoty należnej wnioskodawcy renty socjalnej w taki sposób, iż suma świadczenia w postaci renty rodzinnej od dnia 01 grudnia 2016 r. (1.765,12 zł) oraz renty socjalnej (246,62 zł) wyniosła łącznie właśnie 1.765,12 zł. (1.518,50 zł + 246,62 zł = 1.765,12 zł). Z przepisu wynika, iż obniżeniu w sytuacji zbiegu prawa do renty rodzinnej i socjalnej podlega właśnie renta socjalna, pozwany organ zaś dokonał prawidłowego obniżenia w zakresie kwoty, ustalając rentę socjalną wnioskodawcy od dnia 01 grudnia 2016 r. na najwyższą dopuszczalną przy zbiegu świadczeń kwotę 246,62 zł.

Tym samym kwota renty socjalnej została w ocenie Sądu w całej rozciągłości prawidłowo obniżona do kwoty 246,62 zł. Mając na uwadze wszystkie te okoliczności stwierdzić należało, że zaskarżona decyzja odpowiada prawu, a żądanie ubezpieczonego jest sprzeczne z regulacją wynikającą z art. 9 ust. 1 ustawy o rencie socjalnej.

Konkludując, w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w związku z przywołanymi wyżej przepisami, Sąd Okręgowy odwołanie ubezpieczonego oddalił.

SSO Wiesława Szulczewska